

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת כי תצא ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא קסד.
[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מאמר 'סוד החצי' פרק ח'

הפסוקים הקרובים נביא מצי"ה סרקיט אמאמר 'סוד החצי' עם הוספות חדשות בנוסח אחרונה.

יצחק תקן תפלת מנחה מחצות היום ואילך

מצינו בזהר חדש (חוקת סב.) שהמלכות נקראת בשם מנחה, היות שהיא מעלה מיין נוקבין שהם בבחינת מנחה, נראה דלכן יצחק תקן תפלת מנחה דיצחק מסמל את מדת הגבורה שמשפיעה למלכות ובונה את המלכות, ופביכול יצחק בונה את המנחה. ולכן הוא תקן תפלת מנחה מחצות היום ואילך דההשפעה למלכות היא מהגבורה שבחסד שמתחילה להשפיע מחצות היום ואילך. והמלכות צריכה להעלות מיין נוקבין בבחינת מנחה מזמן זה כדי לקבל את השפע. וכן מובא בספר 'מדרש אבות' שהמנחה ששלח יעקב לעשו היתה בחצות היום, ורואים שחצות היום הוא הזמן של מנחה. ונראה דזה גופא הטעם ששרש נשמת דוד הוא מיצחק כמובא בזהר (וישלח קסח:), דבנין המלכות של דוד בא מיצחק. וכן מרמז הזהר שם שהכתוב **"ויצא יצחק לשוח בשדה"** מרמז שיצחק יצא לשדה לתקן תפלת מנחה, דשדה מסמלת את המלכות. וכן **רוח"ב** המסמל את מדת הגבורה שמחלקת לשני חצאים, כדלעיל, מרמז בפתוב (בראשית כד, סא) **"והוא יושב בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוח בשדה"** בדלוג **שש** אותיות. דישיבת יצחק בארץ הנגב מרמזת על פעלתו של יצחק בצד החסדים, דנגב הוא ימין. ופעלה זו מרמזת על הגבורה שבחסד שמשפיעה למלכות. ולכן הוא בדלוג **שש** אותיות דזה נעשה דרך היסוד השיך למספר שש. וכן **מלכות בגימטריא פתייה** שפרושו בארמית **רחב**, כמו שכתוב (דניאל ג, א) **"פתייה אמין שת"**, דהמלכות שמקבלת מהגבורות היא בבחינת גבורה ורחב. וכן **יצחק בגימטריא ב'** פעמים **מנחה** עם המלים, דהשפעת יצחק מתחלקת לשתי המלכות לאה ורחל הנקראות מנחה. וכן **מנחה** עם הד' אותיות בגימטריא **חצי** דההשפעה למלכות היא רק חצי. וכן **מנח"ה** ס"ת משמח חתן עם הפלה. וכן הכתוב (בראשית ב, כב) **"ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה"** ס"ת **מנח"ה**. דבנין האשה הוא בנין המלכות הנקראת מנחה. וכן הכתוב (בראשית יב, ז) **"ויבן שם מזבח להו"ה"** ס"ת **מנח"ה** דמזבח הוא בחינת מלכות, כמובא ברבנו בחיי (שמות כז, א) שהמזבח היה עשר אמות היות שהוא בחינת מלכות שהיא הספירה העשירית, ובנין המזבח הוא בנין המלכות. עין בלק"ת להאר"ל (ויקרא ע' קפ)

שהקרבנות נקראים **אשה מלשון אשה**. וכן הכתוב המדבר על בנין המזבח שדוד המלך בנה (דה"א כא, יח) **"כי יעלה דויד להקים מזבח להו"ה בגרן ארנן היבסי" ס"ת מנח"ה**.

וכן במזבח שמסמל את המלכות מצינו שהוא מתחלק לשני חצאים שהם בבחינת ימין ושמאל, כמובא במשנה (זבחים נח.) **ר' יוסי בר יהודה אומר מחצי המזבח ולדרום פדרום מחצי המזבח ולצפון כצפון**. ומבאר לדברינו שהשפע של המלכות מתחלק לשני חצאים. וכן מצינו במשנה (מדות א, ג) **וחוט של סקרא חגרו באמצע להבדיל בין הדמים העליונים לדמים התחתונים**. רואים שהמזבח היה מחלק לשני חצאים המרמזים על העולם העליון והעולם התחתון, כדבארנו במאמר 'חוטי החשמל'. וכן נראה שחוט הסקרא היה בצבע אדם, ושמו היה סקרא על שם הצבע האדם, לרמז שהוא מסמל את מדת הגבורה שנקמת בצבע האדם. וכן מובא בספר 'שם משמואל' (לך לך תרע"ג) שחוט הסקרא הוא אדם, כיון שהוא מסמל את מדת הדין.

מצינו בזהר (תרומה קלג:) שיצחק הוא בחינת מנוחה. ובארנו במאמר 'חוטי החשמל מתחברים לשמיני', שהקנה האמצעי של המנוחה הנקרא מנוחה, מסמל את היסוד; ורואים שהשפעת הקנה האמצעי מתחלקת לשני חצאים שלשה קנים מצד ימין ושלושה קנים מצד שמאל. ומבאר לדברינו, דהקנה האמצעי, שהוא בבחינת יסוד המשפיע את שפע המנוחה בסוד השפעת הגבורה, מחלק כל דבר לשנים, חצי לימין בבחינת חסד, וחצי לשמאל בבחינת גבורה. ופעולה זו שיכת ליצחק. וכן **קצ"ץ** מרמז בפסוקים (שמות כה לב, לו יח) **"וששה קנים יצאים מצדיה" בדלוג ה' אותיות**. וכן מצינו במשנה (מנחות פח.), שהיו שמים **חצי** לג שמן לכל נר. וכן מובא מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א **שיצחק** במלוי האותיות **י"ד צד"י ח"ת ק"ף**, בגימטריא **מנו"ה** במלוי האותיות **מ"מ נו"ן ו"ו ר"ש ה"ה**.

נראה, דלכן זמן תפלת מנוחה שתקן יצחק, וזמן הדלקת המנוחה במקדש, שהוא בזמן מנוחה, מתחילים באותו הזמן, בחצות היום, דיצחק הוא בחינת מנוחה, ומחצות היום מתחיל זמנו של יצחק. וכן מצינו במדרש (ב"ר נג, ו) **בחצות היום נולד יצחק**. ומבאר לדברינו, דחצות היום הוא הזמן שיצחק מתחיל להשפיע בעולם, לכן הוא נולד בזמן זה בביתו של אברהם, לרמז שבזמן זה הוא נכנס בתוך מדת החסד של אברהם, והמדה משתנית מחסד שבחסד לגבורה שבחסד, ולכן המנוחה היתה בדרום המסמל את מדת החסד, לרמז שהגבורה שהיא בסוד מנוחה נכנסת בתוך קו החסד, והיא משפיעה את השפע אשר שם. וכן הכתוב המדבר על לדת יצחק (בראשית כא, ג) **"בנו הנולד לו" ר"ת לה"ב המסמל ספין ואש המסמלים את מדת הגבורה כדלעיל**.

וכן ההכנה ללדת יצחק היתה על ידי ברית מילה שאברהם עשה **בחצי היום**, דמצינו ברש"י (דברים לב, מח) שבכל מקום שכתוב **"בעצם היום הזה"**, הכוונה לחצי היום. וכתוב (בראשית יז, כו) **"בעצם היום הזה נמול אברהם"**, דאברהם נצטווה בבקר על המילה, ומל מיד לאחר הצווי בחצי היום, כפי שמשמע מרש"י (שם כג.) ומבאר לדברינו דברית מילה מסמלת את חתונת הגבורה לשני חצאים ומילת אברהם מרמזת על ההתחברות של אברהם לחצי התחתון שלו שיורד לקדשה דרך יצחק, לכן זו היתה

הכנה ללדת יצחק כדלקמן. וחבור זה של אברהם מתחיל בחצי היום כשמתחילה ההנהגה של גבורה שבחסד.

וכן שרה נפקדה כשאברהם ושרה היו תחת חסותו של אבימלך, כמובא ברש"י (בראשית כא, א) ששרה נפקדה עוד לפני שה' רפא את אבימלך, ונראה דיש כאן רמז שיצחק הוא יהיה המשפיע למלכות בבחינת אבי מלך, וכן אבימלך בגימטריא מנחה המסמלת את המלכות כפי שהיא בחצי היום ומקבלת מיצחק, וכן אבימלך בגימטריא חצי עם האותיות, דהשפעה למלכות מתחלקת לחצי חצי. וכן מובא ברמ"ע מפאנו (גלגולי נשמות' א) שאבימלך נתגלגל באבימלך בן ירובעל, ובהורדוס שהיה מלך ישראל. וכן מצינו שאברהם ויצחק עשו ברית עם אבימלך בבאר שבע, כמובא בכתוב (שם לא, וכן שם כו, כח), ונראה דיש כאן רמז שאבימלך קשור לברית שמסמלת את היסוד, שמשפיע לבאר שבע המסמלת את המלכות כדבארנו במאמר 'חשמל דם'. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (תולדות ע' פה) שאבימלך הוא הקלפה של עולם היצירה, ובארנו במאמר 'חשמל ציצית' שיצירה בגימטריא שם שדי, המסמל את היסוד, דעולם זה הוא בבחינת יסוד, וכן רואים שאבימלך נסה לפגם את המלכות כשלקח את שרה וכמעט לקח את רבקה, דהיסוד דקלפה מנסה לפגם את המלכות דקדושה, וכן רואים שיצחק התעשר כשגר בגרר אצל אבימלך, כמו שכתוב (שם כו, יג) "ויגדל האיש וילך הלון וגדל" דזה היה מקום של שפע. וכן הכתוב המרמז על ההשפעה של יוסף היסוד לצד הקלפה (בראשית מא, נז) "וכל הארץ באו מצרימה לשבור אל יוסף כי חזק הרעב" ר"ת אבימלך"ן.

וכן מובא בספר 'אמונת עתיד' (תשנ"ב ע' מא, מד) שאבימלך היה הלעמת זה של יצחק, בבחינת צחוק ולצננות דקלפה, כמובא בגמרא (ע"ז יט.) "ובמושב לצים לא ישב" שלא ישב במושב אנשי פלשתים מפני שלצנים היו. וכן מבאר שם את המדרש (ב"ר סד, ז) "ויגדל האיש וילך הלון וגדל" א"ר חנין עד שהיו אומרים זבל פרדותיו של יצחק ולא כספו וזהבו של אבימלך, שכספו וזהבו של אבימלך יונקים מזבל פרדותיו של יצחק, דיניקת הקלפה היא מהצואה.

מצינו בגמרא (סנהדרין צג:) "וה' עמו" שהלכה כמותו בכל מקום. נראה דלכן הלכה כמו דוד המלך בכל מקום, דפסיקת ההלכות נעשית דרך מדת הגבורה שחיתכת את הדין כדלעיל, וכיון ששרש דוד מהגבורה הוא יודע איך לחתך ובאיזה אופן וכו', לכן הלכה כמותו בכל מקום.

מצינו במדרש (רות רבה ד, א) נעץ החרב באמצע בית המדרש ואמר או אהרג או אהרג, עד שאני מקים הלכה לרבים שכל שיבטל הלכה זו בחרב הזאת אני מתיו את ראשו, עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית. נראה דלכן יתרא השתמש בלשון זו לרמז שהלכה זו נחתכה בחרב החזקה של דוד המלך, דהלכה זו נוגעת ליחוסו של דוד, ומי שיבטלה עלול ליגזק מחרב זו.

נראה דלכן משה יוסף ודוד נסתלקו בזמן מנחה של שבת, כמובא בזה"ר (תרומה קנו:) דמשה יוסף ודוד מסמלים את ג' חלקי קו האמצע דעת יסוד ומלכות, דרכו מעלים את המיין נוקבין מלמטה למעלה, לכן הם נסתלקו בזמן מנחה דהסתלקותם היא עלית מיין נוקבין וזה הזמן שהמלכות מעלה מיין נוקבין ובפרט בשבת שאז מעלים את המיין נוקבין של כל השבוע.

נְרָאָה דלכו קרבו עני בבית המקדש נקרא בשם מנחה, דקרבו עני מרמז על המלכות שהיא ענייה ודלה, והמלכות נקראת מנחה. ולכן המנחה היתה מצה. דמצות הן האכל של דוד המלך לחם עני, כמובא בזהר (ויצא קנו). וכן כתוב על קרבן מנחה (ויקרא ב, א) **"וּנִפֵּשׁ כִּי תִקְרִיב קִרְבַּן מִנְחָה"**. ונפש מסמלת את המלכות, כדבארנו במאמר 'חשמל דם'. וכן נראה דמצה היא מלשון מצוי דם הנפש המרמז על המלכות שהיא בסוד דם הנפש. וכן כתוב (ויקרא ב, טו) **"וְנִתַּתְּ עָלֶיהָ שְׁמֹן וְשִׁמְתָּ עָלֶיהָ לִבְנֵה מִנְחָה הוּא"**. ו"לבנה" מרמזת על הלבנה שמסמלת את המלכות. וכן מנחה נמדדת בעשרונים עשרון לכבש שני עשרונים לאיל, שלשה עשרונים לפר, ומספר עשר מסמל את המלכות. וכן מצינו במשנה (מנחות עה:) שהיו כופלים את המנחה פעמים לחתך אותה לארבע רבעים, ומבאר לדברינו שסמלו בזה את שני החצאים שכל אחד מתחלק שוב לחצי, והמלכות שהיא בחינת מנחה מקבלת חצי מכל חצי. וכן הקרבת המנחה היא דוקא לקמץ ביד ולא בכלי, ובארנו במאמר 'חשמל אות' שהיד היא בחינת יסוד שמשפיע למלכות, כמובא בספר 'מבוא לחכמת הקבלה' (ח"א ש"ג פ"ד) שאצבע היא בחינת יסוד כמובא בגמרא (פסחים קיב:) **אין כל האצבעות שוות**, והפונה על היסוד. וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (ק"ש שעל המיטה ע' שלו) שיש השפעה מבחינת יד ליסוד שבמלכות בסוד חסידים הראשונים היו ממעכין ביד והיו מוציאים בתולים באצבע. וכן מצינו בזהר (תיקונים לה:) שאותיות יד שנמצאת במלה יסוד בתחלה ובסוף, מרמזות על השפעת היסוד דרך בחינת יד, וכן קמ"ץ ר"ת הפסוק של גאלת מצרים, (שמות יב, לא) **"וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְלֵאמֹר וְלֹאֲהַרֹן לִילָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מֵתוֹךְ עַמִּי"** וכן מרמז בפסוק של לדת שרש המלכות (בראשית לח, כח) **"וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּרֶץ"**. בדלוג ד' אותיות.

מְצִינּוּ בגמרא (מנחות קד:) **אמר רבי יצחק, מה נשתנה מנחה שנאמר בה חמשה מיני טגון הללו משל למלך בשור ודם שעשה לו אוהבו סעודה, ויודע בו שהוא עני, אמר לו, עשה לי מהן חמשה מיני טגון, כדי שאהנה ממך.** רואים שיש חמשה סוגי מנחה, שמעלים מיין נוקבין, ומרמזים על המלכות שהיא בסוד אות ה'. והוסיף הרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א שמנחה נעשית מסלת ושמן, וסלת בגימטריא מלכות. ושמן מרמז על שמן המשחה, שבו מושחין את המלכים.

נְרָאָה דלכו המנהג לכתב בשטר התנאים בנשואין על הנדונייה שהאשה מביאה כמדבר, דבארנו במאמר 'חוטי החשמל' שנדונייה היא בבחינת מנחה של מיין נוקבין שהאשה מביאה כדי לקבל את המיין דכורין של הבעל. וכשם שאומרים בנסח התפלה על המנחות ומנחתם ונספיהם כמדבר, כך השתלשל שיאמרו את זה גם על מנחת הנדונייה. עין ב'תשובות מהרש"ל' (סד) שגורס בסדור ומנחתם כמדבר בלי המלה ונספיהם. והלשון כמדבר מרמזת על המלכות שהיא בסוד דבור.

נְרָאָה דלכו בגין המלכות נקרא בשם בגין, דמצינו שהמלכות נקראת בשם אבן, כמו שכתוב (תהילים קיח, כב) **"אבן מאסו הבונים"**. וכן כתוב (ישעי' כח, טז) **"הנני יסד בציון אבן"** ובאבן שיכת לשון בגין. וכן האשה שמסמלת את המלכות נקראת בשם בית כמובא במשנה (יומא ב.) **ביתו זו אשתו.** וכן נראה דהטעם שהמזבח נבנה מאבנים, כיון שהוא בחינת מלכות שהיא בבחינת אבן.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

מצינו בגמרא (תענית ה:) אמר ליה אמשיל לך משל, למה הדבר דומה, לאדם שהיה הולך במדבר, והיה רעב, ועיף וצמא, ומצא אילן שפרותיו מתוקין, וצלו נאה, ואמת המים עוברת תחתיו, אכל מפרותיו ושתה ממימיו, וישב בצלו, וכשבקש לילך אמר, אילן אילן, במה אברכך, אם אמר לך שיהיו פרותיך מתוקין, הרי פרותיך מתוקין, שיהא צלך נאה, הרי צלך נאה, שיהא אמת המים עוברת תחתך, הרי אמת המים עוברת תחתך, אלא יהי רצון שכל נטיעות שנוטעין ממך יהיו פרותך, אף אתה במה אברכך, אם בתורה, הרי יש לך תורה, אם בעשר, הרי יש לך עשר, אם בבנים, הרי יש לך בנים, אלא יהי רצון שיהיו כל צאצאי מעין פמותך. רואים שהגמרא ממשיכה את הצל לעשר, דצל הוא הנאה לאדם להסיר ההפרעות החיצוניות. וכן העשר, נותן לאדם את האפשרות להסיר מעליו הפרעות חיצוניות, ונדאגת הפרנסה וכו', ולעסק בתורה. וכמו שכתוב (קהלת ז, יב) "בצל החכמה בצל הפסוף". דבשביל לזכות לחכמה צריך את צל הפסוף שיתן ישוב הדעת לתורה. וכן מובא בלק"ת (האזינו עו:) שמשה אומר לבצלאל שמה בצל-אל היית וידעת. לרמז לו שהוא למד את זה מענין הצל של סכות, דסכות הוא ההכנה לשמחת תורה, ולפני שאדם זוכה לתורה הוא צריך את הצל של הסכה שיגן עליו מפל רע, ויתן לו את ישוב הדעת ללמד תורה. וכן מצינו בגמרא (מגילה כח:) שמעתתא בעא צילותא. מלשון צל, כמו שהצל מגן מהפרעות חיצוניות, כך אדם שמוגן מפל ההפרעות החיצוניות, יש לו דעת צלולה לעסק בתורה. וזה שאמר משה לבצלאל, בצל - אל היית וידעת, שמצל הסכה למדת שקדם צריך משפן וביית, ואחר כך אפשר להכניס את הארון והתורה. וכן משנת תשע"ב שכתב נטוי "צללי ערב", נזכה לצל ושבוע, שיתן בע"ה דעת צלולה לעסק בתורה אכ"ר.

כתוב (ישעי' כח, ג) "ברגלים תרמסנה עטרת שפוכי אפרים: והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרכם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו". ומצינו במדרש תנחומא (ויחי) שדורש את הפסוקים האלו על זמן הגאולה. ונביא את לשונו: "לא יסור שבט" זה כסא מלכות, "ומחקה מבין רגליו" כשיבא אותו מלך שהמלכות שלו, שכתוב בו "ברגלים תרמסנה עטרת גאות שפוכי אפרים", "עד כי יבא שילה" שהמלכות שלו "ולו יקחת עמים". נראה שיש כאן רמז בפסוקים על סיום שלטון הערב רב כשיבא מלך המשיח. לכן הפסוקים מדברים על "שפוכי אפרים", שהם הקלפה המלפשת על משיח בן יוסף שבא מאפרים. והם בסוד עטרת

היסוד פדלעיל. לכן הם "עטרת גאות שכרי אפרים", וכן "גאות" מרמז על גובה העטרה עד שיפול העטרה, ששם שליטת משיח בן יוסף פדלקמן. וכן "ציצת נבל", מרמז על הציצים המעכבים את המילה, שצריך להסירם כדי לגלות את האור. וכן "כבכורה בטרים קיץ" מרמז על זמן הקמת שלטון הערב רב בחדש איר "בטרים קיץ". ומרמז בפרוש הרמח"ל על הכתובים: "ברגלים תרמסנה המלכות דקלפה, בסוד עטרת בעלה כמו דקדשה, וזהו "עטרת גאות שכרי אפרים". וכן ברמח"ל (תקט"ו תפילות רצב) תקון החזרת העטרה ליושנה שנעשה על ידי תרין משיחין, בכח היחוד הוא נעשה שנאמר בהם "ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכרי אפרים". והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שהכתוב "ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכרי אפרים" ר"ת תשע"ג. והוסיף הרה"ג ר' ע' יזדי שליט"א שסוף הרשעים עם

המלים בגימטריא תשע"ג

והוסיף הרה"ג ר' יצחק ברנדייס שליט"א שמצינו ב'פרקי דרבי אליעזר' (פרק כט) שחלק ממלחמת גוג ומגוג יתרחש על הים, ומתאים מאד למיצרי הורמוז. ומובא שם שאחרי המלחמות האלו יעלו לארץ ישראל, ונביא חלק מלשון המדרש: רבי ישמעאל אומר שלשה מלחמות של מהומה עתידין בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים אחת ביים וכו'. ומשם בן דוד יצמח ויראה באבדן של אלו ואלו, ומשם יבא לארץ ישראל שנאמר "מי זה בא מאדום". והוסיף הרה"ג ר' י' ש' צור שליט"א שהורמוז בגימטריא טהרן בירת אירן, או אפגניסטן שהיא בת ברית של אירן. ויש אומרים שנמצאים שם מעשרת השבטים. וכן טהרן מרמזת על טהרת העולם ונאלתו שתתחיל מהמקום הזה, כשיכלו את הרשעים שם. והוסיף הרה"ג ר' שלמה רייסקין שליט"א שאחד ממתקני הגרעין שלהם נמצא במקום ששמו 'קום', ומרמז על 'קום בתולת ישראל', וכשזה נופל, זה קום. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שהרמוז עם האותיות בגימטריא איראן. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שהורמוז במלוי האותיות ה"א ו"ו ר"ש מ"ם ו"ו ז"ן בגימטריא יהא שמו הגדול מבורך. וכן כתבו לי שלאחרונה האיראנים משכללים במיוחד את מתקן הגרעין שלהם הנקרא פורדו. ויש כאן רמז משמים על פורד הלבבות בתוכנו שנותן כח לאויבינו ה' ורחם.

המהר"ל (נצח ישראל לב) מבאר את הגמרא על מוצאי שביעית בן דוד בא, שכבר מהשנה הרביעית של השמיטה מתחיל תהליך הגאולה. והשמיטה הבעל"ט תהיה בשנת תשע"ה, יוצא שכבר בתחילת תשע"ב שהיא השנה הרביעית מתחיל תהליך הגאולה. ונביא את דבריו כי ביאת המשיח, שבו התחדשות הנוה, יגרם הפסד הנוה הראשונה. ולפיכך בשבוע שבו דוד בא, מפני שהוא קרוב אל ההנה החדשה, לכן הוא גורם הפסד הנוה הראשונה, עד שנה שלישית, הוא תכלית הפסד. וברביעי, שהוא באמצע השבוע, אמר שיהיה שבע ואינו שבע. רוצה לומר, שאין כאן הנה שלמה עד השנה החמישית, שאז יהיה הנה שלימה מכח ההנה החדשה שתהיה בעולם. לכן בחמישית שבע גדול. והשבע הוא שלמות עולם הזה בלבד. ובששית קולות, כאשר הוא קרוב אל ההנה החדשה שתהיה בעולם. ובשביעית מלחמות, כי אז יתחיל כח ישראל מכח ההנה החדשה שתחול בעולם. ובמוצאי שביעית בן דוד בא. והוסיף הרה"ג ר' יוסף

שינברגר שליט"א שתשע"ב בגימטריא "זבת חלב ודבש", עם האותיות והכולל. ותשע"ג ר"ת תהא שנת עשירות גדולה. וכן תשע"ג בגימטריא החמישית, כי היא השנה החמישית לשמיטה. והשבע של השנה החמישית מרמז בכתוב (ויקרא יט, כה) "ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני ה' אלהיכם". (עיין במנחת שי שמביא גרסא בתורה "החמישית" עם שתי יודין, וזה עולה כמנין תשע"ג). והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שה'תשע"ג בגימטריא ברפת יוסף. ובגימטריא עושר רב. והוסיף הרה"ג ר' אביגדור אהרנזון שליט"א שתשע"ג בגימטריא ברח עלינו שנה טבה עם האותיות.

וכן כשאומרים סוף השנה מתכוננים לחדש אלול שהוא חדש התשובה והגאולה. וראיתי בעלון 'בני ציון' בשם הרה"ג ר' משה יבנאלי שאלול מרמז בפסוק המדבר על תשובה וגאולה, (ישעי' נט, כ) "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב". ורואים שאלול מרמז בנקדת החבור שבין תשובה לגאולה בפסוק. וכן מובא בכתבי המקבל רבי לוי נחמני זצ"ל שאתחלתא דגאולה תהיה בשבת הרביעית או החמישית של שבועות הנחמה, וזה יוצא באלול. וכן מצינו בזהר (בלק ריב:) שתחילת התהליך של ביאת המשיח יהיה ביום כ"ה באלול שהוא יום בריאת העולם. וכן מובא בספר 'קול התור' בשם הגר"א (פ"ב) "עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", "עיני ה' אלהיך הם ב' משיחין, מרשית השנה הוא משיח בן יוסף, שהוא במדת הדין, ונעד אחרית שנה" הוא משיח בן דוד בחדש הרחמים. ורואים שמשיח בן דוד שיך לחדש אלול. וכן השתלשל בגשמיות מנהג ישראל אחרי תקיעת שופר של אלול שאומרים בקול: לדוד. וכן אלול ר"ת "אני לדודי דודי לי". ודודי אותיות דוד. וכן בסוד הרש"ש חודש אלול הוא בחינת יסוד דנוק', ששם שורש נשמת דוד המלך.

וכן חדש אלול הוא זמן של גלוי י"ג מדות הרחמים. ומצינו בזהר (אדרא רבה נשא קלד:) שהגאולה תלויה במדה ונקה שהיא המדה הי"ג של י"ג מדות הרחמים, והיא כוללת את כל הי"ג. ובזמן הגאולה היא תתעורר להגדיל את שמו של הקב"ה בעולמו. וכן י"ג פעמים מדת, הם 5772, לרמז שבשנה זו נזכה לגאולה ברחמים בזכות י"ג מדות הרחמים. כי י"ג פעמים מדת זו הכאה פנימית בתוך המלים, ומגלה את הזמן שהם מתחברים.

מצינו במדרש (בר עה, ו) 'שור' זה משיח מלחמה שנאמר "בכור שורו הדר לו", 'חמור' זה מלך המשיח שנאמר "עני ורכב על חמור". ומבאר ה'שם משמואל', (וישלה תרפ"א) שור זה משיח מלחמה משיח בן יוסף, וחמור זה משיח בן דוד שנאמר עני ורכב על החמור. רואים ששור וחמור זה סוד חבור שני המשיחין, וכן שור וחמור עם האותיות והתבות והכולל בגימטריא ה'תשע"ב. דשנה זו היא סוד חבור שני המשיחין, יסוד ומלכות. וכן משיח בן אפרים ויהודה בגימטריא ה'תשע"ב. וכן יוסף יהודה במלוי האותיות, עם ה'ט' אותיות, יו"ד, ו"ו, סמ"ך, פ"ה. יו"ד, ה"י, ו"ו, דל"ת, ה"י. בגימטריא 772. וכן המספר 772 מתהפך למספר 277 שהוא המספר של עזר או זרע שמסמלים חבור יסוד ומלכות, כמובא בזהר (תיקונים קכט:) שהאשה נקראת עזר, לאחר הזיווג כשמתקבלת את הזרע מהבעל, והזרע נהפך להיות אצלה עזר. והוא גם המספר של (ישעי' ט, ו) "לסרבה המשרה ולשלום אין קץ על פסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם". ומצינו בזהר (תיקונים יט.) שפסוק

זו מרמז על ההשפעה למלכות. וכן הכתוב (ירמי' ב, כא) "כלה זרע אמת". בגימטריא תשע"ג. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א ששני המשיחים בגימטריא תשע"ג. והוסיף הרה"ג ר' ח.א. וינברגר שליט"א שר"ת וס"ת של נסח התפלה ומהבתך לא תסור ממנו לעולמים בגימטריא תשע"ג.

כתב לי הרה"ג ר' בנימין איזנברגר שליט"א ששאלתיאל בגימטריא תשע"ב, היינו שנשתל לצורך שנת תשע"ב. וזה לשון הרמ"ע מפאנו (מעין גנים' ח"א ליקוטים) עתיד זרובבל בן שאלתיאל לקום ולומר ותגדל ויתקדש שמה רבא עד קץ משיחיה, הוא הקץ שנאמר עליו ללבי גליתי ולאברי לא גליתי. ועל אותה שעה נאמר "ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום". וכן מובא בספר 'שרשי השמות' (אות א סימן קמ"ה סעיף ב') שלמטטרון נתגלה הקץ בין שהוא בסוד הלב שללבי גליתי. וכן במטטרון גליתי עם המלים והכולל בגימטריא תשע"ב. ונראה להוסיף ש"עמו בשלום" ר"ת ע"ב, והאות לפני "עמו" היא ת', והאות אחרי ה' של "בשלום" היא ש' יחד נרמז תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שנסח התפלה 'הוא יעשה שלום' בגימטריא תשע"ג. וכן "יום נקם בלבי" גליתי. בגימטריא תשע"ג..

חדש מסוד החשמל :

סדרת שיעורים על מאמר גאולה בתשע"ב כל ערב מ7:30 עד 8:30
בגבעת שאול בירושלים.

המעונינים להצטרף יתאמו בטל: 0573109983

הופיע ויצא לאור ספר בכריכה רכה מאמר הגאולה עם 660 ראיות על ביאת המשיח מסוף תשע"ב עד סוף תשע"ה. ניתן להשיג במחיר 10 שקל בטל: 026537343 או במייל ללא תשלום.
יצא לאור לאברכי כולל בלבד שיעורי וידאו המראים את סדור הרשי"ש על המסך ומסבירים את הכוונות של כל מעגל השנה. פרטים בטל 026537343

הוקם בס"ד ארכיון לעלונים ומאמרים שפורסמו. כולל מאות שיעורי אודיו בספר סוד החשמל ובספר הזהר שעדין לא פורסמו. כמו כן ניתן להוריד אוסף מאמרים בענין הגאולה בתשע"ב ועוד.
קישור לארכיון:

https://docs.google.com/folder/d/0B_XwtW-OvSn4emh4WGVXUnVwRTA/edit

שיעור וידאו על יסודות התאריכים במאמר גאולה בתשע"ב ניתן להעלות בקישור

<https://docs.google.com/folder/d/0B-ynlIIXzn7XRWhOVWp4MDZ3TVE/edit>

לשאלת רבים בעז"ה בימים הקרובים יעלו בל"נ עוד שיעורי וידאו במאמר הגאולה בקישור

<http://www.youtube.com/watch?v=xWZffgTEsY>

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל: 0573109982.
או במייל fish@neto.net.il
ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.